

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-9T/100/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010455
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Svetlana Filipová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:8421010455.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudcom Mgr. Svetlanou Filipovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. septembra 2025 v Kežmarku, t a k t o

r o z h o d o l :

obžalovaný

A. B., narodený XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom C. D. XX/XX, E. F., G. A.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 12.09.2020 v čase približne 00.28 hod., na ulici pred rodinným domom s popisným číslom XXX, v rómskej osade vo Veľkej Lomnici, okres A., za prítomnosti väčšieho počtu osôb, fyzicky napadol poškodeného H. I., tým spôsobom, že ho dva krát udrel lopatou do oblasti hlavy, pričom raz zasiahol ľavú stranu tváre a raz ho zasiahol ostrou hranou lopaty do pravej strany tváre, čím mu spôsobil otvorenú zlomeninu hornej čeľuste a očnice vpravo, tržno-zmliaždenú ranu temenno-záhlavne oblasti hlavy vľavo, otras mozgu, s dobou obmedzenia na obvyklom spôsobe života v trvaní 5 týždňov, v rámci ktorých prvé 4 týždne jedol len mäkkú stravu, nevykonával fyzickú záťaž, ani bežné domáce práce, postupne počas ďalšieho týždňa začal zvyšovať svoju fyzickú aktivitu, po štyroch týždňov klesla aj intenzita bolestí hlavy, poškodenému bola taktiež spôsobená rozsiahla jazva na pravej strane tváre, ktorá začína na pravej strane čela, pokračuje smerom dole cez horné a dolné očné viečko, ďalej cez líce cez hornú a dolnú peru a končí na brade, čo spôsobuje estetické obmedzenie, teda pri útoku bola zasiahnutá hlava poškodeného, a to dvoma údermi lopatou pôsobiacimi stredne vysokou intenzitou sily, pričom kostný skelet tvorí schránku, v ktorej je uložený mozog ako životne dôležitý orgán, pričom pri vyššie pôsobiacej sile mohli vzniknúť aj jeho vážnejšie poranenia, taktiež mohlo vzniknúť aj závažné poranenie oka ako zmyslového orgánu, k čomu však priaznivou zhodou okolností nedošlo,

t e d a

obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX v A.,

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví konaním sčasti dokonaným a sčasti sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 (ďalej len Trestný zákon) v časti dokonaný a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona,

- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženie súhrnného trestu, pretože pokladá trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 9T/60/2019-228 (spis od 01.06.2023 vedený na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. KK-9T/60/2019) zo dňa 06.09.2021, právoplatným vo výrokoch o vine a treste dňa 16.06.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3To/33/2021-258 zo dňa 16.06.2022, ktorým bol obžalovanému A. B. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane:

1. J. K. B., L., M. M. A. XX, XXX XX, N., O.: XX XXX XXX, škodu vo výške 826,67 eur / z titulu vynaložených liečebných nákladov pre H. I., narodeného XX.XX.XXXX/,

2. H. I., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX/XXX, XXX XX E. F., okres A., škodu vo výške 3.603,60 eur /z titulu bolestného/.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26.10.2021 bola Okresnému súdu Kežmarok doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Kežmarok číslo Pv 528/20/7703-33 zo dňa 25.10.2021 voči obvinenému A. B. v znení skutkovej vety (súd vykonal len opravu chyby v písaní v časti „uložený mozog ako životne uložený orgán“ na správne znenie „uložený mozog ako životne dôležitý orgán“), právnej vety a právnej kvalifikácie tak, ako je uvedené vo výroku tohto odsudzujúceho rozsudku. Trestná vec bola pôvodne vedená na Okresnom súde Kežmarok pod spisovou značkou 9T/100/2021 a v dôsledku legislatívnych zmien v organizácii všeobecného súdnictva Slovenskej republiky je trestná vec vedená od 01.06.2023 na Okresnom súde Poprad pod spisovou značkou KK-9T/100/2021.

Krajský súd v Prešove uznesením sp.zn. 4To/7/2025-481 zo dňa 21.03.2025, právoplatným dňa 21.03.2025, podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku zrušil odvolaním prokurátora a poškodeného napadnutý oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Poprad sp.zn. KK-9T/100/2021-450 zo dňa 12.11.2024 a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na hlavnom pojednávaní dňa 11.09.2025 obžalovaný požiadal o možnosť urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku, čo mu súd umožnil, nakoľko po začatí hlavného pojednávania dňa 11.03.2022 sa obžalovaný vyjadril, že nebude robiť žiadne vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/ až písmeno c/ Trestného poriadku.

Obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a skutok oľutoval. V súlade s § 257 odsek 7 Trestného poriadku odôvodnil zmenu svojho postoja, keďže v prípravnom konaní popieral spáchanie skutku, tým, že sa bál výšky trestu, hrozilo mu štyri až desať rokov, ale po zmene Trestného zákona sa rozhodol, že sa prizná. Využil prítomnosť svedka poškodeného H. I. a osobne sa mu ospravedlnil za zranenie, na čo poškodený uviedol, že už vychádzajú dobre a na gesto poškodeného k nemu pristúpil obžalovaný a podali si ruky na znak zmierenia. Obžalovaný pri postupe podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku odpovedal kladne na všetky otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, písmeno d/, písmeno f/, písmeno g/ a písmeno h/ Trestného poriadku a po odporúčaní prokurátora, zraneného svedka poškodeného a obhajcu súd uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku rozhodol, že v rozsahu, v akom obžalovaný priznal

spáchanie skutku, dokazovanie nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokmi o treste a o náhrade škody. Súd prijal vyhlásenie obžalovaného aj v dôsledku toho, že odôvodnil zmenu svojho postoja a vzhľadom na absenciu relevantnej judikatúry súdnych autorít vyššieho stupňa, ktorá sa nestihla ešte vytvoriť pre krátkosť času od novelizácie ustanovenia § 257 odsek 7 Trestného poriadku v znení účinnom od 15.03.2024, samosudca vyhodnotil zdôvodnenie zmeny postoja obžalovaným v jeho prospech tak, že ho akceptoval.

Súd na podklade prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine, dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní od 11.03.2022 do 12.11.2024, a to aj na podklade vyšetrovacieho spisu Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok ČVS: ORP-37/VYS-KK-2021 a pripojeného priestupkového spisu Obvodného oddelenia Policajného zboru Kežmarok, Odbor poriadkovej a dopravnej polície G. P. B. E. A. Q. G./XXXX-X a po zohľadnení odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4To/7/2025-481 zo dňa 21.03.2025, mal za preukázané naplnenie všetkých zákonných znakov stíhaných trestných činov v zmysle podanej obžaloby. Obžalovaného od začiatku prípravného konania usvedčovala najmä výpoveď manželky zraneného poškodeného, A. I., ako priamej svedkyne útoku a jej trestné oznámenie podané bezprostredne po skutku, výpoveď zraneného svedka poškodeného H. I., výpoveď jeho syna prezývaného Baterky a výpoveď E. I. ako ďalšieho priameho svedka útoku. Závery znalca traumatológa H. D. B. podporovali mechanizmus vzniku zranení u H. I. v zmysle skutkovej vety obžaloby rovnako tak rozsah utrpených zranení a dobu liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života. Čas a miesto skutku korešponduje aj so zabezpečenými zvukovými záznamami z telefonických hovorov prijatých na linke záchrany.

Súd v dôsledku novely Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. zákonom č. 40/2024 Z. z. účinným od 06.08.2024 z dôvodu pre obžalovaného priaznivejšej úpravy zásad ukladania trestov v porovnaní s právnou úpravou účinnou do 05.08.2024 (absencia ustanovení § 38 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, zásada menšej citeľnosti trestnej sankcie v zmysle § 33a odsek 3 Trestného zákona, navýšenie hornej hranice trestnej sadzby pre aplikovanie podmieneného odsúdenia podľa § 50 odsek 1 a § 51 odsek 1 Trestného zákona), aplikoval podľa § 2 odsek 1 druhá veta Trestného zákona na prejednávany prípad neskorší Trestný zákon, ktorý nadobudol účinnosť v medziobdobí medzi spáchaním skutkov a vynesením rozsudku, teda Trestný zákona v znení účinnom od 06.08.2024, o čom súd poučil obžalovaného pred postupom podľa § 257 Trestného poriadku.

Objektom zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona je zdravie človeka. Objektívna stránka spočíva v aktívnom konaní obžalovaného, ktorým spôsobil H. I. ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 123 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pričom v prejednávanom prípade došlo v časti k dokonaniu zločinu spôsobením ťažkej ujmy na zdraví poškodeného podľa § 123 odsek 3 písmeno f/ Trestného zákona, ktorá spočívala v zohyzdení tváre rozsiahlou jazvou na jej pravej strane od čela, cez horné a dolné očné viečko, cez líce, cez hornú a dolnú peru až na bradu. V časti došlo ku konaniu, ktoré smerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví tým, že išlo o opakovaný útok na hlavu poškodeného úderom stredne vysokou intenzitou a úderom s vysokou intenzitou pôsobiacej sily. V lebke je uložený životne dôležitý orgán – mozog, ktorý bol ohrozený a mohol byť aj vážne poranený vznikom pomliaždeniny mozgu, či vnútro lebečným krvácaním, čo by predstavovalo ťažkú ujmu na zdraví podľa § 123 odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona. Pri údere do tváre mohlo vzniknúť aj závažné poranenie oka ako dôležitého zmyslového orgánu videnia, čo by predstavovalo ťažkú ujmu na zdraví podľa § 123 odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona. Medzi zisteným mechanizmom vzniku zranení u poškodeného konaním obžalovaného a následkom (porušením chráneného objektu) je daná príčinná súvislosť. Pri stíhanom zločine ustanovenie § 138 písmeno a/ Trestného zákona vylučuje použitie kvalifikačného momentu závažnejšieho spôsobu konania – spáchanie skutku so zbraňou v zmysle § 122 odsek 3 Trestného zákona.

Objektom prečinu výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona je záujem na ochrane pokojného občianskeho spolunažívania pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný poriadok. Objektívna stránka spočíva v aktívnom konaní obžalovaného, ktorým sa dopustil v tomto prípade najmä fyzicky výtržnosti tým, že napadol poškodeného, a to verejne v zmysle § 122 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, t.j. pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami, a zároveň na mieste verejnosti prístupnom (miesto, kde má prístup širší okruh ľudí, a kde sa viac ľudí aj spravidla zdržiava). Kvalifikačný moment závažnejšieho spôsobu konania – použitím zbrane podľa § 364 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona je splnený tým, že znalec konštatoval

poranenia hlavy lopatou, čo spĺňa definíciu zbrane podľa § 122 odsek 3 Trestného zákona, pretože lopatou možno urobiť útok voči telu iného dôraznejším. Medzi zisteným miestom skutku, nočným časom a hromadnosťou udalosti je medzi konaním obžalovaného a následkom (porušením chráneného objektu) daná príčinná súvislosť.

Oba stíhané trestné činy sú úmyselné, teda došlo k naplneniu ich subjektívnej stránky konaním obžalovaného v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona. Obžalovaný bol v čase stíhaného skutku spôsobilým všeobecným subjektom oboch stíhaných trestných činov pri kumulatívnom splnení podmienky veku podľa § 22 odsek 1 Trestného zákona a podmienky zachovanej príčetnosti (a contrario k definícii nepríčetnosti podľa § 23 Trestného zákona).

Obžalovaný v rámci dokazovania k výroku o treste na hlavnom pojednávaní vypovedal, že žije s manželkou, má osem detí, z toho sedem maloletých, ktoré chodia na základnú školu. Pracoval, toho času je nezamestnaný, ale vykonáva brigádne búracie práce a chce sa trvalo zamestnať, starať sa o rodinu, aby sa jeho deti mali lepšie. Manželka nepracuje. Od roku 2020 nemal žiadne ďalšie priestupky ani trestné stíhanie. Vzťahy s poškodeným a jeho rodinou sú už teraz v poriadku, urovnalo sa to. Keby sa dostal do výkonu trestu, jeho deti by trpeli a manželka by sa o nich nedokázala sama postarať, aj predtým, keď bol vo výkone trestu, musela jej pomáhať rodina.

Podľa správy o povesti z miesta bydliska, obžalovaný býva s manželkou a deťmi v murovanej chatrči pozostávajúcej z jednej izby. Iné skutočnosti obci známe neboli.

Podľa lustrácie obžalovaného v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, obžalovaný má partnerku R. B. a evidovaných osem detí, ročníky narodenia XXXX, XXXX (deň narodenia XX.XX.XXXX), XXXX, XXXX, XXXX, XXXX L. XXXX.

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, obžalovaný dňa 12.09.2020 o 07.08 hod. v osade pred rodinným domom XX/XX sa vyhrážal fyzickou ujmu osobe H. I. a to tak, že ho dobije, následne na to ho fyzicky napadol tak, že ho jedenkrát udrel otvorenou dlaňou ruky do oblasti tváre bez spôsobenia zranenia vyžadujúceho si lekárske ošetrenie (pokuta 30,00 eur) a dňa 29.11.2019 porušil osobitné ustanovenia o chodcoch (pokuta 20,00 eur).

Súd na podklade odpisu z Registra trestov vedeného Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky a z pripojených spisov Okresného súdu Poprad sp.zn. KK-9T/60/2019 a Okresného súdu Prešov sp.zn. 1PP/43/2024 zistil, že obžalovaný bol v rokoch 1998 až 2022 päťkrát súdne trestaný, prvé tri záznamy (z rokov 1998, 1999 a 2003) boli pred účinnosťou Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. pre majetkovú trestnú činnosť (krádeže), z toho dve najstaršie odsúdenia spáchal ako mladistvý. Štvrté odsúdenie právoplatné dňa 05.11.2014 bolo pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 247 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, kedy sa dňa 15.06.2016 osvedčil v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. Teda štyri záznamy sú toho času už zahladené. Piaty záznam sa vzťahuje na rozsudok Okresného súdu Kežmarok spisová značka 9T/60/2019 zo dňa 06.09.2021 pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona za skutok zo dňa 21.12.2018, právoplatný v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove spisová značka 3To/33/2021 zo dňa 16.06.2022, kedy mu bol uložený prvý nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Pôvodne mu súd prvého stupňa uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky, ktorý odvolací súd znížil na výmeru troch rokov s odôvodnením, nepodmienečný trest odňatia slobody v danej výmere uložený na dolnej hranici trestnej sadzby postačí na účel zabezpečenia individuálnej i generálnej prevencie, podporuje to aj spôsob spáchania skutku, kedy obžalovaný využil u poškodeného stav opitosti, teda nepôsobil na neho silou veľkého rozsahu a nespôsobil mu žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, ale presne vyzistil, kde má finančné prostriedky ukryté a odtiaľ ich vzal bez spôsobenia vážnych následkov na zdraví poškodeného. Obžalovaný vykonával trest od 24.06.2022 a dňa 11.07.2024 bol podmienenečne prepustený na slobodu na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp.zn. 1PP/43/2024-20 zo dňa 11.07.2024, právoplatným dňa 11.07.2024 s tým, že súd mu určil skúšobnú dobu tri roky, súčasne mu nariadil probačný dohľad v trvaní 18 mesiacov a uložil mu aj povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať. Zvyšok nevykonaného trojročného nepodmienečného trestu je 11 mesiacov a 13 dní.

Podľa priebežnej správy probačného a mediačného úradníka Krajského súdu v Prešove s miestom výkonu služby na pracovisku Kežmarok Okresného súdu Poprad o priebehu probácie u podmienčne prepusteného odsúdeného A. B. zo dňa 26.09.2025 pod číslom 2Pr/71/2024, probačný dohľad plní svoj účel, odsúdený spolupracuje s probačným a mediačným úradníkom, na stretnutia sa dostavuje podľa vopred určených termínov (k podaniu správy od 23.07.2024 už celkovo sedemkrát), uloženú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie doposiaľ dokladoval potvrdeniami o hľadaní si práce, dňa 03.10.2024 osobne predložil pracovnú zmluvu u zamestnávateľa N. H. M. M.. M. P. v B. od 07.10.2024 do 23.12.2024 a dňa 01.04.2025 osobne predložil dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa S. N., M. E. T. od 05.06.2025 do 30.06.2025. Toho času je ako uchádzač o zamestnanie evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok. Odsúdený je ženatý, má manželku a osem detí. Má vytvorené samostatné bývanie v mieste trvalého bydliska, kde žijú i jeho rodičia a súrodenci.

Podľa hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 19.06.2024 pre účely konania o žiadosti odsúdeného o podmienčne prepustenie z výkonu trestu, odsúdený pred nástupom do výkonu trestu bol bez trvalého pracovného pomeru, do výkonu trestu bol predvedený dňa 24.06.2022, jeho správanie bolo bez nedostatkov. Dňa 02.08.2022 bol premiestnený do ÚVTOS Košice – Šaca, kde sa správal na požadovanej úrovni, dňa 27.09.2022 bol na základe kladného vyhodnotenia jeho žiadosti premiestnený do ÚVTOS Prešov s miestom výkonu služby v Sabinove. Plnil si svoje povinnosti, príkazy a pokyny príslušníkov ZVJS rešpektoval a nedovolennej činnosti sa nedopúšťal. Udržoval osobnú hygienu, ustrojenosť i čistotu v ubytovacích priestoroch, neprejavoval sa konfliktne a rešpektoval authority. Prvá disciplinárne odmena mu bola udelená v apríli 2023 pre príkladný výkon činností pre všeobecný rozvoj osobnosti. V máji 2023 mal evidovaný kladný poznatok za dlhodobú participáciu pri čistiacich a upratovacích prácach v spoločných priestoroch ústavu. V júni 2023 bol krátkodobo pracovne zaradený na pracovisku v ústave. V auguste 2023 porušil zákaz účasti hazardných hier, následne sa porušenie už neopakovalo. V novembri 2023 mal kladný poznatok za iniciatívu pri vykonávaní pomocných upratovacích prác v priestoroch ústavu. Vo februári 2024 mu bola udelená druhá disciplinárna odmena taktiež pre príkladný výkon činností pre všeobecný rozvoj osobnosti. V júni 2024 mal dva kladné poznatky za iniciatívu pri pomocných prácach v rámci reorganizácie návštevnej miestnosti a následne za zodpovedný výkon čistiacich prác podľa potrieb ústavu, výkon služby v oddiele a slušné správanie voči osobám, s ktorými prichádzal do styku. Vzhľadom na nedostatok pracovných miest v čase podania správy nebol pracovne zaradený. Kontakt s vonkajším prostredím realizoval všetkými zákonnými formami, rodinu mu bola počas výkonu trestu významnou oporou. Pravidelne sa zapájal do kultúrno-osvetových aktivít. Bol aktívnym členom sociálno-psychologickej výcvikovej skupiny a stolnotenisového krúžku. Disciplinárny trest vykázaný nemal. Deklaroval kritický postoj k spáchanému trestnému činu.

Z lustrácie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, nevyplýnul žiaden záznam o vedenom trestnom konaní voči osobe obžalovaného okrem trestných konaní, o ktorých má obžalovaný záznam v registri trestov a predmetného vedeného trestného konania.

V záverečnej reči prokurátor trval na uznaní viny obžalovaného podľa obžaloby a navrhol mu uložiť podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia pri zrušení výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok spisová značka 9T/60/2019 zo dňa 06.09.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove spisová značka 3To/33/2021 zo dňa 06.09.2021. K tomu prokurátor navrhol uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť uplatnené nároky na náhradu škody poškodenej zdravotnej poisťovni v sume 826,67 eur a zranenému poškodenému z titulu bolestného v sume 3.603,60 eur. Obhajca vzhľadom na priznanie sa obžalovaného a ukladanie súhrnného trestu žiadal prihliadať na jeho správanie, vykonanie časti trestu a jeho podmienčne prepustenie, charakteristiky a odpis z registra trestov s poukazom na to, že sa stará o mnohopočetnú rodinu, preto súdu navrhol zváženie upustenia od uloženia súhrnného trestu a poškodené strany navrhol odkázať s ich nárokmi na civilný proces. Obžalovaný v záverečnej reči skutok oľutoval a právo posledného slova nevyužil.

Trest má podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (prvok individuálnej prevencie) a vytvorí podmienky na

jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Vykonaným dokazovaním súd zistil splnenie podmienok pre aplikovanie zákonných ustanovení o súhrnnom treste, pretože odsudzuje páchatel'a za trestné činy zo dňa 12.09.2020, ktoré spáchal skôr, ako bol Okresným súdom Poprad ako súdom prvého stupňa v konaní sp.zn. KK-9T/60/2019 vyhlásený dňa 06.09.2021 odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. V zmysle § 42 odsek 3 Trestného zákona toto skoršie odsúdenie v konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-9T/60/2019 nebolo doposiaľ zahladené, obžalovaný ako odsúdený bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/43/2024-20 zo dňa 11.07.2024, právoplatným dňa 11.07.2024, a toho času mu plynie trojročná skúšobná doba (do 12.07.2027) a osemnásťmesačný probačný dohľad (do 12.01.2026).

Súd pri ukladaní súhrnného trestu vychádzal z úhrnnej zákonnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere štyri roky až desať rokov určenej v súlade s § 41 odsek 2 Trestného zákona (podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona trestná sadzba vo výmere štyri roky až desať rokov, podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona trestná sadzba vo výmere tri roky až osem rokov a podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona trestná sadzba vo výmere šesť mesiacov až tri roky), ktorej hornú hranicu navýšil o jednu tretinu vypočítanú z rozdielu hornej a dolnej hranice úhrnnej trestnej sadzby, t.j. o dva roky na úroveň dvanásť rokov.

Súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti, podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona za priznanie a úprimné oľutovanie skutku a podľa § 36 písmeno p/ Trestného zákona, keďže spáchal trestné činy, ale trestné stíhanie pre ktoré bolo vedené trvalo neprimerane dlho a túto skutočnosť nemožno spravodlivo pričítať výlučne páchatel'ovi ani jeho obhajcovi. V priebehu súdneho procesu došlo dňom 04.04.2022 a dňom 22.06.2022 k opakovanej zmene v osobe zákonného sudcu. Obžalovaný využil v trestnej veci Okresného súdu Poprad sp.zn. KK-9T/60/2019 svoje zákonné právo na podanie mimoriadneho opravného prostriedku a tento žiadaný spis nebolo možné pripojiť k spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-9T/100/2021 počas obdobia viac ako roka a siedmich mesiacov (od podania dovolania odsúdeným dňa 12.09.2022 počas úkonov dovolacieho konania súdom prvého stupňa do predloženia veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 18.01.2023, dovolací súd rozhodol dňa 21.02.2024 a spis bol vrátený súdu prvého stupňa dňa 18.04.2024).

Nemožno opomenúť i dĺžku samotného prípravného konania, v ktorom došlo vo vzťahu ku skutku zo dňa 12.09.2020 k rozhodnutiu o začatí trestného stíhania dňa 21.10.2020, ale k rozhodnutiu o vznesení obvinenia až dňa 23.03.2021 a k podaniu obžaloby dňa 26.10.2021, teda prípravné konanie trvalo viac ako rok, pričom vyšetrovanie pri zločine a prečine malo byť podľa § 209 odsek 2 Trestného poriadku skončené do štyroch mesiacov a v danom prípade k tomu došlo bez postupu podľa § 209 odsek 3 Trestného poriadku.

Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, pretože spáchal viac trestných činov. Súd u obžalovaného nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona za to, že už bol za trestný čin odsúdený, pretože prvé štyri odsúdenia sú toho času zahladené a k piatemu odsúdeniu sú splnené podmienky pre aplikovanie ustanovení o súhrnnom treste.

S poukazom na ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona je možné konštatovať prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v pomere 2 : 1.

Súd vzal v úvahu špecifické okolnosti skutku, a to okolnosti danej noci, kedy sa skutok stal a predchádzajúceho večera, kedy v mieste trvalého bydliska obžalovaného a poškodeného dochádzalo k opakovaným výtržnostiam rôznych osôb, čo preukazuje aj záznam z mobilného telefónu svedka E. I. vyhotovený podľa znaleckého posudku expertízneho ústavu dňa 11.09.2020 o 22.20 hod. a prepis zvukovej časti tohto záznamu a jeho preklad z rómskeho jazyka do slovenského jazyka, z ktorých vyplývala nevraživosť a vyhrážky adresne k osobe obžalovaného a jeho rodine (nie vyhrážky obžalovaného a jeho rodiny voči poškodenému rodine). Ďalej je to výpoveď svedkyne D. B., ktorá od prípravného konania tvrdila, že bola priamym svedkom útoku na H. B. (brata obžalovaného) v priebehu daného večera a na hlavnom pojednávaní priznala, že v prípravnom konaní zo strachu pred poškodeným (H. I. a jeho rodinou) nepovedala mená osôb, ktoré mali biť brata obžalovaného. Podľa hlasu vtedy

spoznala, že tam medzi tromi až štyrmi útočníkmi bol aj syn poškodeného, H. I. prezývaný Baterky (v priebehu dokazovania na súde vyplynulo, že prezývku N. má syn poškodeného H. I.). V konečnom dôsledku uvedené konflikty viedli k hromadnej nočnej udalosti založenej na konflikte a nevraživosti dvoch rodín (rodina obžalovaného a rodina zraneného svedka poškodeného), kde krátku chvíľu pred skutkom obžalovaného voči zranenému poškodenému došlo k ujme na zdraví brata obžalovaného (vo vzťahu ku ktorému sa ale zo strany orgánov činných v trestnom konaní doposiaľ nepodarilo zistiť páchatela / páchatel'ov).

Opomíňať nemožno ani samotnú dobu piatich rokov, ktorá medzičasom uplynula od spáchania skutku.

Súd akcentuje, že orgány činné v trestnom konaní v rámci neodkladných úkonov ani následne v priebehu celého viac ako rok trvajúceho vyšetrovania nezabezpečili tak základný kriminalistický úkon a dôkazný prostriedok, akým je zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, čo v podstate sťažilo i predĺžilo dokazovanie na hlavnom pojednávaní pri výsluchoch obžalovaného a početných svedkov a odzrkadľuje sa i v záväznom pokyne odvolacieho súdu, ktorý zrušil pôvodne oslobodzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, kedy okresnému súdu uložil okrem iného povinnosť, aby okresný súd v prvom rade ustálil miesto, kde mal byť napadnutý brat obžalovaného, vo vzťahu k miestu, kde mal ležať poškodený H. I. po tom, čo mu mali byť spôsobené inkriminované poranenia a zistené skutočnosti vyhodnotiť v súvislosti s výpoveďou svedka A. H.. Samosudca pri oboznámení rozhodnutia odvolacieho súdu na hlavnom pojednávaní konštatoval, že pre splnenie pokynu odvolacieho súdu bude nevyhnutné vzhľadnúť miesto činu, zistiť prípadné zmeny v usporiadaní obydlí od času skutku, fotograficky ho zadokumentovať a následne opakovať výsluchy tak, aby vypočúvané osoby označovali miesto činu in concreto a in situ, pretože doposiaľ vedené výsluchy boli založené na subjektívnom vnímaní priestoru jednotlivými vypočúvanými osobami a priestorovej predstavivosti adresátov ich výpovedí bez akýchkoľvek podkladov umožňujúcich reálne objektívne vzhľadnúť miesto činu a konfrontovanie vypočúvaných osôb s týmito podkladmi za účelom ustálenia presných miest jednotlivých udalostí v rámci priebehu stíhaného skutkového deja.

Súd taktiež prihliadal na osobu a pomery obžalovaného, na ktorého je výživou stále odkázaných sedem maloletých detí a manželka, jeho vzorné, disciplinované, nekonfliktné, authority rešpektujúce a ústavom kladne hodnotené iniciatívne správanie počas viac ako dvojročného výkonu trestu od 24.06.2022 do 11.07.2024 a na rodinnú súdržnosť, ktorá plynie z postrehu ústavu, že obžalovanému počas výkonu trestu bola rodina veľkou oporou. Obžalovaný si rovnako tak už viac ako rok vzorne plní povinnosti plynúce z režimu podmieneného prepustenia a nariadenej probácie. Na slobode pracoval, resp. podľa možností aktívne naďalej prejavuje snahu zamestnať sa a dosahovať príjem z pracovnej činnosti, aby zabezpečil potreby vlastnej rodiny.

Súd s osobitným zreteľom akcentuje osobné ospravedlnenie sa obžalovaného a v reakcii na to ponúknuté gesto zmierenia iniciované samotným zraneným poškodeným H. I. v pojednávacej miestnosti za prítomnosti obhajcu, prokurátora, samosudcu a zapisovateľky na hlavnom pojednávaní dňa 11.09.2025 (čo môže mať nepochybne veľký prevenčný význam a prínos pre ďalšie bezkonfliktné občianske spolunažívanie oboch rodín v mieste ich bydliska, pričom k tomu došlo zrejme aj v priamej príčinnej súvislosti s vedeným trestným konaním a už vykonanou časťou nepodmieneného trestu obžalovaným).

Vzhľadom na určenú dolnú hranicu úhrnnej zákonnej trestnej sadzby vo výmere štyroch rokov a pôvodne uložený trest v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. KK-9T/60/2019 vo výmere troch rokov nepodmienenčne, ku ktorému vychádza ukladanie súhrnného trestu v tomto konaní, (kde po výkone dvoch tretín skôr uloženého trestu došlo k podmienenému prepusteniu a nevykonaný zvyšok trestu predstavuje výmeru 11 mesiacov a 13 dní, pričom skúšobná doba podmieneného prepustenia má plynúť až do polovice júla 2027 a nariadená probácia do polovice januára 2026), sa súd zaoberal primeranosťou úhrnnej trestnej sadzby osobe páchatela, jeho rodinným pomerom a skutkovým okolnostiam trestných činov, pričom dospel k záveru, že v prípade obžalovaného by bolo možné a vhodné pri ukladaní súhrnného trestu aplikovať inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona tak, aby namiesto nepodmieneného súhrnného trestu minimálne na dolnej hranici úhrnnej zákonnej trestnej sadzby bol obžalovanému ukladaný nepodmienený trest pod štvorročnú hranicu, kde ustanovenie § 39 odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona stanovuje zákonný limit maximálneho zníženia trestu odňatia slobody na nie menej ako šesť mesiacov, ale vzhľadom na pôvodne

uložený trest vo výmere troch rokov, by teda malo ísť o mimoriadne zníženie štvorročnej dolnej hranice úhrnnej zákonnej trestnej sadzby maximálne do jedného roka k úrovni trestu vo výmere troch rokov.

Súd sa zaoberal aj aplikovaním § 38 odsek 3, odsek 5 Trestného zákona s ohľadom na charakter stíhaného zločinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva v kvalifikovanej skutkovej podstate, keďže môže vyvstať právny spor o tom, či by bola splnená podmienka na súčasné použitie alebo nepoužitie ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 41 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona z dôvodu neprimeranej prísnosti ich súbežného aplikovania pre páchatel'a. Ak by súd posudzoval skutok zo dňa 12.09.2020 ako opakované spáchanie zločinu, podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona by sa mala zvýšiť dolná hranica štvorročnej úhrnnej zákonnej trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. o dva roky na úroveň šesť rokov. Aj v takom prípade ustanovenie § 39 odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona nevylučuje mimoriadne zníženie šesťročnej dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona na úroveň troch rokov, pretože keď je dolná hranica trestnej sadzby aspoň päť rokov, možno po maximálne prípustnom mimoriadnom znížení uložiť trest odňatia slobody dva roky.

Obžalovaný za danej skutkovej a procesnej situácie ale nie je v postavení pravého recidivistu, pretože recidívou je v trestnom práve taká situácia, ak ten istý páchatel' (recidivista) znovu spácha trestný čin po tom, ako ho súd právoplatne odsúdil za iný, predchádzajúci trestný čin. Obžalovaný spáchal zločin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva riešený v predmetnom konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-9T/100/2021 dňa 12.09.2020 a Okresný súd Poprad v konaní sp. zn. KK-9T/60/2019 vyhlásil vinu obžalovaného zo zločinu lúpeže za skutok spáchaný dňa 21.12.2018 až dňa 06.09.2021, výrok o vine potvrdil odvolací súd dňa 16.06.2022, kedy nadobudol právoplatnosť (obžalovaný spáchal ďalšie trestné činy dňa 12.09.2020 pred dňom právoplatnosti odsúdenia j. nie po dni 16.06.2022). V teórii trestného práva existuje taktiež nepravá recidíva, ktorá znamená, že po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa ale ešte pred nadobudnutím jeho právoplatnosti, spácha páchatel' ďalší trestný čin. Ani tento prípad recidívy sa nevzťahuje na predmetné konanie (ďalšie trestné činy spáchal dňa 12.09.2020, t.j. ešte pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa dňa 06.09.2021 pre zločin lúpeže).

Súd vylúčil aplikovanie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 5 Trestného zákona, pretože k vyhláseniu o vine zo strany obžalovaného nedošlo v úvode hlavného pojednávania, ale až po novelizácii Trestného zákona a po vrátení veci z odvolacieho konania a samosudca má za to, že je povinný aplikovať ustanovenia priaznivejšie pre obžalovaného, za ktoré považuje v danom prípade ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 39 odsek 3 Trestného zákona, keďže má za to, že sú splnené zákonné podmienky na aplikovanie predmetného inštitútu.

Súd s účinnosťou od 06.08.2024 v zmysle § 33a odsek 1, odsek 2 Trestného zákona nemôže páchatel'ovi ukladať neprimerané sankcie a výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Podľa § 33a odsek 3 Trestného zákona súd je povinný brať v úvahu citeľnosť trestnej sankcie, pretože tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a. Podľa § 33a odsek 4 Trestného zákona, pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Súd je ďalej povinný pri rozhodovaní o treste zohľadňovať požiadavku personalizácie trestu podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona, aby sa výkon trestu čo najmenej dotýkal rodiny obžalovaného. Súdom má rovnako tak povinnosť podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať aj na možnosti nápravy páchatel'a, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä čo sa týka jeho úsilia o odstránenie škodlivého následku trestnej činnosti a dosiahnutia urovnania s poškodeným.

Súd teda prihliadal na všetky vyššie uvádzané zistené skutočnosti, okolnosti spáchania trestných činov, disciplinovaný výkon nepodmienečného trestu a doposiaľ bezproblémový priebeh skúšobnej doby podmienečného prepustenia a priebeh probácie, pomery a správanie obžalovaného po skutku, gesto zmiernosti s poškodeným a aj na odôvodnenie Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 3To/33/2021 zo

dňa 16.06.2022 (konanie na Okresnom súde Poprad sp.zn. KK-9T/60/2019) k zmierňujúcim okolnostiam zločinu lúpeže, kedy odvolací súd obžalovanému uložil o rok miernejší nepodmienečný trest ako súd prvého stupňa.

S osobitným zreteľom súd prihliadal ďalej na to, že trojročný nepodmienečný trest odňatia slobody bol obžalovanému uložený ako jeho prvý nepodmienečný trest, napriek tomu, že zločin lúpeže nespáchal v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia a všetky predošlé odsúdenia mal v tom čase zahladené, pričom išlo o právoplatné odsúdenia ešte z rokov 1998, 1999, 2003 a 2014, z toho najstaršie dve odsúdenia boli za skutky spáchané v čase, keď bol mladistvý, zločinu lúpeže zo dňa 21.12.2018 najbližšie predchádzajúce odsúdenie z roku 2014 sa netýkalo násilnej trestnej činnosti a ani v jednom prípade z piatich odsúdení mu nebol doposiaľ uložený žiaden alternatívny trest, čo je v rozpore s toho času vyzdvihovanými princípmi tzv. restoratívnej justície.

Súd preto dospel k záveru, že skôr uložený nepodmienečný trest vo výmere troch rokov, z ktorého obžalovaný vykonal dve tretiny a z výkonu ktorého je toho času podmienene prepustený, postačuje na nápravu páchatel'a i na ochranu spoločnosti.

K tomu je nutné poukázať na možné negatívne a demotivujúce vplyvy na osobu podmienene prepusteného obžalovaného v resocializačnom procese, v ktorom po výkone trestu ďalej pokračuje na slobode, v prípade, že by bol v tomto konaní uložený súhrnný trest pri zrušení skoršieho výroku o treste vrátane nadväzujúceho rozhodnutia o podmienene prepustení, čo by znamenalo opätovný nástup obžalovaného do výkonu trestu. Procesné úkony súdu spojené s nariadením výkonu trestu a započítaním už vykonanej časti trestu a samotný výkon trestu v ústave i prípadné opätovné konanie súdu o podmienene prepustení odsúdeného na jednej strane pre štát predstavujú ďalšiu časovú, personálnu a finančnú záťaž z verejných financií, nevylučujúc vznik ďalších s tým spojených nárokov spolu posudzovaných osôb ako osôb odkázaných na výživu obžalovaného k štátnemu systému sociálneho zabezpečenia a výkon trestu na druhej strane predstavuje citeľný zásah do osobnej slobody obžalovaného a života jeho mnohopočetnej rodiny. Z pohľadu samosudcu je účelnejšie a prínosnejšie za danej situácie i pre samotnú spoločnosť, aby sa obžalovaný naďalej snažil o vedenie riadneho života na slobode, pokračoval v doterajšej vynaloženej snahe a v rámci toho si aj osobne plnil svoje rodičovské povinnosti, čo by počas výkonu nepodmienečného trestu robiť nemohol (nemusel) a celá ťarcha rodičovskej zodpovednosti voči siedmim maloletým deťom (od 18.11.2025 voči šiestim maloletým deťom) by ostala na pleciach jeho nezamestnanej manželky, čo sa skôr javí ako citeľnejšia sankcia pre príbuzných obžalovaného ako samotného obžalovaného. Súd taktiež prihliadal na to, že výkon trestu u obžalovaného by znemožnil a oddialil aj šancu na aspoň čiastočné uspokojenie nárokov poškodených (s prihliadnutím na ťaživú sociálnu situáciu obžalovaného a jeho finančné možnosti), čo je v súlade s § 33a odsek 4 Trestného zákona. Preto súd vo výroku o treste tohto odsudzujúceho rozsudku rozhodol podľa § 44 Trestného zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Samosudca zastáva názor, že účel trestu v podobe individuálnej i generálnej prevencie, vyjadrenia morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou a resocializácie osoby obžalovaného nateraz plní vykonaná časť nepodmienečného trestu i prebiehajúci režim podmienene prepustenia, kde v prípade, ak sa v dôsledku nevedenia riadneho života obžalovaný ako odsúdený neosvedčí, napriek upusteniu od uloženia súhrnného trestu v tomto trestnom konaní, nič to nemení na pretrvávaní hrozby nariadenia výkonu zvyšku nepodmienečného trestu v ostávajúcej časti nevykonaného trestu vo výmere takmer jedného roka Okresným súdom Prešov v konaní sp. zn. 1PP/43/2024. Ak obžalovaný zlyhá v dovŕšení svojej resocializácie opätovným spáchaním trestnej činnosti počas skúšobnej doby podmienene prepustenia, resp. hrozba pre neho plyní aj z páchania menej závažného protiprávneho konania - priestupkov, následkom bude výkon ostávajúcej časti nevykonaného nepodmienečného trestu uloženého mu v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. KK-9T/60/2019.

Nárok na náhradu škody si v súlade s § 46 odsek 3 Trestného poriadku riadne, čo do dôvodu a výšky a včas, t.j. do skončenia prípravného konania, uplatnili dva subjekty.

Podľa § 124 odsek 1 Trestného zákona, škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej

súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 2 odsek 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolesť je ujma spôsobená poškodením zdravia, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Podľa zásad na hodnotenie bolesti v zmysle § 9 odsek 1 prvá veta zákona č. 437/2004 Z. z., posudzujúci lekár hodnotí bolesť podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

J. K. B., L. zdokladovala vynaložené náklady za poskytnutie zdravotnej starostlivosti svojmu poistencovi, zranenému svedkovi poškodenému, v celkovej sume 826,67 eur (z toho suma 4,16 eur za všeobecnú ambulantnú starostlivosť dňa 14.09.2020, suma 3,83 eur za lekárske predpisy dňa 14.09.2020, suma 5,93 eur za ambulantného špecialistu dňa 24.10.2020, suma 19,01 eur za stomatológiu a zubného technika dňa 24.09.2020, suma 14,22 eur za dopravu rýchlou zdravotnou službou dňa 12.09.2020, suma 769,34 eur za ústavnú (lôžkovú) starostlivosť dňa 12.09.2020 a suma 5,00 eur za laboratórne výkony dňa 12.09.2020).

Zranený svedok poškodený H. I. si uplatnil nárok na bolestné, ktoré bolo vyčíslené znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, H. D. B., v znaleckom posudku číslo 72/2020 zo dňa 13.12.2020, v sume 3.603,60 eur ako súčin celkového počtu 165 bodov a hodnoty 1 bodu 21,84 eur podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky účinnom od 31.05.2020 (10 bodov za rozsiahlu tržnú radu pravej strany tváre, 30 bodov za zlomeninu lícnej kosti, 60 bodov za zlomeninu spodiny očné, 30 bodov za zlomeninu hornej čeľuste, 5 bodov za tržno-zmliaždenú ranu temno-záhlavnej oblasti hlavy vľavo a 30 bodov za otras mozgu.

Uplatneným nárokom oboch poškodených subjektov súd z dôvodu odsúdenia obžalovaného v zmysle podanej obžaloby v rámci adhézneho konania v celom rozsahu vyhovel, pričom pri zdravotnej poisťovni ide podľa § 124 odsek 1 Trestného zákona o náhradu ujmy na majetku v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného na úrovni trestnej činnosti, ktorým spôsobil škodu a za ktorú zodpovedá podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka a pri zranenom poškodenom ide o ujmu na zdraví podľa § 124 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 123 Trestného zákona, ktorá sa na základe uplatneného nároku odškodňuje jednorazovým bolestným podľa § 444 Občianskeho zákonníka v spojení s § 2 odsek 1 a § 9 odsek 1 prvá veta zákona č. 437/2004 Z. z., za čo obžalovaný tiež zodpovedá v zmysle § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka.

Preto súd v tomto odsudzujúcom rozsudku samostatným výrokom o náhrade škody podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej J. K. B., L. škodu v sume 826,67 eur z titulu uplatnených vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť H. I. a povinnosť nahradiť zranenému poškodenému H. I. škodu v sume 3.603,60 eur z titulu uplatneného bolestného.

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví konaním sčasti dokonaným a sčasti sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Odvolanie má odkladný účinok.